

จุลสาร

เพื่อ(แ)เยาว์

เพื่อเยาวชน โดยเยาวชน พลังเยาวชน CATHOLIC COMMISSION FOR LAITY YOUTH DESK (THAILAND)

110

LOVE IS...

สารบัญ

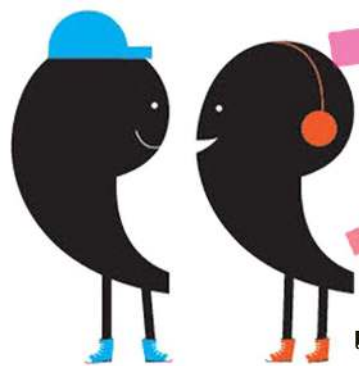

๘ ค.คน ชวนคิด : บดททดสอบ	3
๘ วันนี้ ที่นี้ ตรงนี้: สิริกัญญา มากุลวนิชย์นันท์	4
๘ เรื่องสั้นระหว่างทาง: ชายมุสลิมผู้ทำหน้าที่เปิดประตูโบสถ์ในกรุงเทพฯ	9
๘ พระวาจาทรงชีวิต : ความรัก...ที่เป็นชุมทรัพย์เดียว	11
๘ เก็บเปี้ยริมทาง : อยากรัก อยากรักษาธรรมชาติ ต้องปลูกต้นไม้ขึ้นหรือ	12
๘ เปิดปม : ธรรมชาติไม่นำเด็กเข้าใกล้ที่ชุมนุม	16
๘ เรื่องจากปก : Love is...	17
๘ ปัน ปัน By หนู๋นุ้ย : สัมมนาผู้ร่วมงานอภิบาลฯ	18
๘ เรื่องทุ่งคนศาลา วัดนักบุญอันนา ท่าจีน	19
๘ ข่าวจากองค์กรสมาชิก แผนกเยาวชน สังฆมณฑลเชียงใหม่	21

CONTACT US :

คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตชนฆราวาส แผนกเยาวชน 122/11 ซ.นนทรี 14 ถ.นนทรี 14
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร 02-681-3900 ต่อ 1504-1505
E-mail: cyctforever@gmail.com / youth@cbct.net

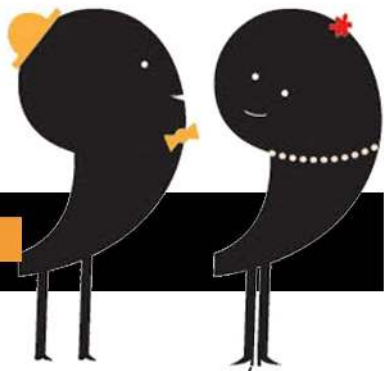

เมื่อเราเรียนในโรงเรียน ครูจะสอนเราก่อน
แล้วทดสอบสิ่งที่ได้สอนทีหลัง
แต่ในชีวิตหลาย ๆ ครั้ง
เราต้องพบกับบททดสอบก่อน
และให้บทสอนกับเราทีหลัง
แต่ทั้งสองคือส่วนหนึ่งของชีวิต ที่เมื่อเราไตร่ตรอง
ไม่ว่าจะเป็นเรียนรู้ก่อน ทดสอบทีหลัง
หรือทดสอบก่อนแล้วเรียนรู้ทีหลัง
ก็จะกลายเป็นประสบการณ์ให้เขาได้เติบโตมากขึ้น

เยาวชนที่รัก...
ทุกอย่างที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของเรา
เป็นทั้งบททดสอบและการเรียนรู้
ที่เป็นประโยชน์กับชีวิตของเรา
ขึ้นอยู่กับว่า เราจะเปิดใจจากอคติ
คิดบวก คิดดี จนสามารถมองเห็น
สิ่งที่ทำให้ชีวิตของเราดีขึ้น
ซึ่งซ่อนอยู่ในสิ่งเหล่านั้นหรือไม่
เปิดตา เปิดหู เปิดใจ

THINK+

...อันนี้ ...ที่นี่... ครออันนี้...

เจ้าหน้าที่สำนักงาน แผนกเยาวชน
คณะกรรมการฯ เพื่อคริสตชนมรณานา

“เทเรซา สิริกัญญา มากุลฉนิษย์นันท”

“ทำสิ่งเล็ก ๆ ด้วยหัวใจที่ยิ่งใหญ่” นี่คือนิยามสั้น ๆ ของ
นักบุญเทเรซาแห่งพระกุมารเยซู ซึ่งเป็นองค์อุปถัมภ์ของ เทเรซา
สิริกัญญา มากุลฉนิษย์นันท หรือพี่นุ้ย ผู้ซึ่งใช้ศรัทธาที่รัก
และรับใช้ในงานอภิบาลเด็กและเยาวชนมานานกว่า 18 ปี

นุ้ย มีหัวใจเยาวชนตั้งแต่เด็ก เธอสังกัดวัดนักบุญยอแซฟ ทรอกจันท์

ครอบครัวมีฐานะปานกลาง จำได้ว่าตอนเด็ก ๆ พ่อจะขับมอเตอร์ไซด์ขี่ไปเปอร์ซ็อน 5 พา
ครอบครัวไปวัดอย่างสม่ำเสมอ พ่อกับแม่เป็นอาสาป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ดังนั้นเมื่อที่วัดหรือชุมชนมี
เหตุการณ์อะไร ท่านทั้งสองมักจะถูกเรียกตัวไปช่วยงานเสมอ เหตุการณ์ที่ร้ายแรงที่สุดในสมัยนั้นคือ ไฟ
ไหม้โรงเรียนเปรมฤดีศึกษา ท่านได้แสดงความกล้าหาญเข้าไปช่วยดับเพลิงอย่างไม่กลัวเลย ด้วยจิตอาสา
ที่เข้มแข็งของพ่อแม่ ส่งผลให้นุ้ยมีแบบอย่าง มีน้ำใจดีชอบช่วยเหลือผู้อื่นมาตั้งแต่เด็ก

วัดเป็นเหมือนบ้านที่สอง ถ้าไม่อยู่บ้านนุ้ยก็จะอยู่ที่วัดค่ะหาตัวไม่ยากใช่ไหมคะ เหตุผลของการมา
ครุฑอยู่ที่วัดก็คงไม่ต่างจากน้อง ๆ เยาวชนทั่วไปคือ ที่วัดมีเพื่อนที่อยู่ใกล้ ๆ กัน มีกลุ่ม มีพลัง และ
ที่สำคัญมีคุณพ่อเจ้าอาวาสที่รักและคอยสนับสนุนพวกเราเสมอมา นุ้ยเติบโตมาในกลุ่มเยาวชนวัดทรอก
จันท์ จนได้รับเลือกให้เป็นประธานเยาวชนวัด เป็นสมาชิกสภาอภิบาลวัด เป็นรองประธานเครดิตยู
เนียน เป็นสมาชิกกลุ่มนักขับร้อง และได้รับมอบหมายงานหลายอย่างจากคุณพ่อเจ้าวัด ตั้งแต่สมัยคุณ
พ่อปากอง เรื่อยมาจนถึงสมัยของคุณพ่อวิวัฒน์ แต่ปัจจุบันนุ้ยได้อาสาไปช่วยขับร้องเพลงในมิสซาเข้าที่
วัดบางสะแก เนื่องจากครอบครัวย้ายบ้านไปอยู่แถวบางบอน และสะดวกไปเข้าวัดที่นั่นค่ะ

เรื่องเล่าต่อไปนี้อาจจะยาวมาก ตลอดเวลา 18 ปี นอกจากจะเป็นการแบ่งปันการทำงานเยาวชน
ของนุ้ยแล้ว ยังแอบแฝงประวัติศาสตร์งานเยาวชนบางส่วน บางช่วงเวลาที่ยากยิ่ง และยังมีวาระ
ซ่อนเร้นของเลขาธิการฯ แต่ละท่าน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงบางอย่างในงานอภิบาลเยาวชนด้วย...

วันจันทร์ที่ 4 กุมภาพันธ์ 1996 จุดเริ่มต้นของชีวิตอุทิศเพื่อพระองค์ นุ้ยก้าวเข้ามาทำงานที่สภา
เยาวชนฯ ด้วยความบังเอิญ เนื่องจากเพื่อนชวนมาซื้อรูปพระที่ตึกสภาพระสังฆราชฯ พวกเราเดินวกไป
วนมาหลายชั้น จนที่สุดไปถึงห้องเยาวชน ได้พบกับคุณพ่อชัชวาล ศุภลักษณ์ และพี่พีรนนท์ วันชา ซึ่ง

เป็นบุคคลที่รู้จักนุ้ยมาตั้งแต่เด็กแล้ว ท่านก็ชวนให้มาทำงาน และด้วยความรักในงานเยวชนเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว จึงตอบตกลงโดยไม่ต้องคิดหรือปรึกษาใครเลย จำได้ว่าวันนั้นก็เริ่มทำงานกันเลยล่ะคะ ความประทับใจแรกเริ่มต้นจากมิตรภาพที่น่ารักในสำนักงาน นุ้ยได้รับการต้อนรับที่ดีจากพี่แดง พี่พีร์ และคุณเจี๊ยบ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ทำงานอยู่ก่อนแล้ว ทั้งสามท่านพยายามแนะนำการทำงาน ช่วยกันจัดโต๊ะทำงานให้ใหม่ และบุคคลที่สำคัญที่สุดคือ คุณพ่อชัชวาล ท่านสอนให้นุ้ยใช้คอมพิวเตอร์ ยอมรับว่าสมัยนั้นคอมพิวเตอร์แม้จะจะได้เรียนมาบ้าง แต่ก็ไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน คุณพ่อสอนระบบบัญชีที่ใช้กับคอมพิวเตอร์ การจัดทำจดหมาย และมอบหมายงานสำนักงานเบื้องต้นให้ทำ ช่วงนั้นเป็นช่วงเตรียมจัดฉลอง 10 ปีปีเยวชนสากล มีการรวมเยวชนในสังฆมณฑลองค์กรต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ก่อนที่จะมาชุมนุมใหญ่ที่โรงเรียนยอแซฟ อุบลรัตน์ สามพราน ในวันที่ 26 - 27 เมษายน ทุกครั้งที่คุณพ่อชัชวาลไปร่วมกิจกรรมในสังฆมณฑล-องค์กร คุณพ่อก็มักจะให้นุ้ยไปด้วย นับว่าเป็นประสบการณ์ตรงและเป็นการสอนงานที่ดีสำหรับพนักงานน้องใหม่อ่างนุ้ยจริง ๆ...

ในปีนั้นเอง มีการเปลี่ยนแปลงผู้มาดำรงตำแหน่งเลขาธิการสภาเยวชนฯ คือคุณพ่อเลโอ โโอซาวา พระสงฆ์คณะซาเลเซียน โดยส่วนตัวนุ้ยเองรู้สึกงมกาค่ะ เพราะไม่ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงแบบนี้ และเจ้าหน้าที่เก่าก็ลาออกไปสองคน คุณพ่อเลโอจึงรับเจ้าหน้าที่ใหม่เพิ่ม 2 คน คือไข่มุกและปัทมา ด้วยความที่เราอยู่ในวัยใกล้เคียงกัน และมีจิตตารมณ์การทำงานเดียวกัน ทำให้พวกเราสนิทกันเร็วมาก นอกจากจิตตารมณ์แห่งความรักในงานเยวชนแล้ว ตลอด 3 ปีที่ร่วมงานกับคุณพ่อเลโอ ท่านให้จิตตารมณ์แห่งความวางใจในพระ และจิตอาสาอยู่อย่างพอเพียง โดยที่นุ้ยไม่รู้ตัว ผ่านทางคำพูดที่พ่อมักพูดเสมอ ๆ คือ “ไม่ต้องห่วงว่าเราจะไม่มีเงินในการทำงานเยวชน ขอให้เราคิดและเริ่มต้นที่จะทำงานเพื่อพวกเขาด้วยใจกว้างและเสียสละ พระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งพันธกิจของพระองค์ พระองค์จะทรงช่วยเราเอง”

และสืบเนื่องจากการชุมนุมเยาวชนในโอกาส 10 ปี ปีเยาวชนสากล ทางสภาเยาวชนฯ จึงมีนโยบาย
ดีเลิศที่กำลักรื้อนกรุ่นจากงานชุมนุม โดยพยายามสร้างกลุ่มผู้นำเยาวชนและผู้ประสานงานเยาวชนเต็ม
เวลาในทุกสังฆมณฑลองค์กร คุณพ่อเลโอ จึงออกเดินทางไปอบรมเยาวชนอย่างต่อเนื่อง บนเส้นทางที่
พระเจ้าทรงเลือกสรรสำหรับข้ารับใช้ของพระองค์ น้อยจึงเสมือนได้เรียนรู้และรับการอบรมไปด้วย...

ภาพความประทับใจในสมัยการทำงานกับคุณพ่อเลโอมีมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในค่ายผู้นำ
เยาวชนระดับชาติที่แม่เฒ่า สังฆมณฑลเชียงใหม่ ซึ่งเป็นค่ายผู้นำ ครั้งแรกที่น้อยไปร่วม ภาพความทรงจำที่
พวกเราแอบหนีค่ายฯ ไปเที่ยวดอย 7 ล้าน และเกือบจะเอาชีวิตไปทิ้งไว้ที่นั่นทั้งหมด แต่โชคดีที่พระยัง
โปรดปราณคนของพระองค์ ทรงช่วยพวกเราให้รอดปลอดภัย...

ปลายสมัยของคุณพ่อเลโอ ต้นปี ค.ศ.1999 พี่น้องศศิธร ได้เข้ามาทำงานที่สภาเยาวชนฯ และ
ขณะเดียวกันประเทศไทยได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพงานวันเยาวชนเอเชีย ครั้งที่ 1 จึงมีการประชุม
เตรียมงานและกำหนดให้ โรงเรียนหัวหินวิทยาลัย จ.ประจวบคีรีขันธ์ เป็นสถานที่จัดงาน น้อยเองได้รับ
มอบหมายหน้าที่ 3 อย่างคือ ประสานงานจัดเตรียมด้านที่พัก จัดเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ และดูแลคนเข้า
ออกงานนี้ ดังนั้นในเดือนมิถุนายน พวกเราเจ้าหน้าที่ส่วนหนึ่งจึงไปปฏิบัติหน้าที่หัวหินคะ เมื่อไปถึงที่นั่น
แล้ว พวกเราเจ้าหน้าที่สภาเยาวชนฯ คือแม่งานหลัก ดังนั้นนอกจากบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายแล้ว
พวกเราก็อดไม่ได้ที่จะช่วยเหลือในทุกเรื่อง ทำให้น้อยค้นพบถึงศักยภาพและความสามารถของตนเองว่า
“แท้จริงแล้วเราน่าดำเนินการจัดการ การเตรียมงาน การลงมือปฏิบัติงาน” ดังนั้นจึงใช้พระพรนี้อย่าง
เต็มที่และไม่มีวันหมดจนทุกวันนี้คะ

จากนั้นก็มีการเปลี่ยนแปลงเลขาธิการคนใหม่เป็น คุณพ่อสมชาย อัญชลีพรสันต์ ช่วงที่ท่านมารับ
ตำแหน่งแรก ๆ นั้น พวกเราเจ้าหน้าที่สภาเยาวชนฯ ส่วนหนึ่งไปปฏิบัติหน้าที่กันที่หัวหิน เมื่อจบงานวัน
เยาวชนเอเชียครั้งที่ 1 แล้ว มีเจ้าหน้าที่ 2 ท่านขอลาออก และรับเจ้าหน้าที่ใหม่คือ พี่ตุ้ม คุณพัชรา
ชนวิวัฒน์

ในช่วงนั้นจึงมีเจ้าหน้าที่ 4 ท่าน ได้แก่พีพีร์ พี่ตุ้ม นุ้ย และน้อง การทำงานในช่วงนั้นนุ้ยถือว่าเป็น การทดลองชั้น เข้ม ข้น แต่เมื่อเราทำงานด้วยความตั้งใจ เสมอต้นเสมอปลาย ด้วยความรักและด้วยความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ พระองค์จะทรงปกป้องและดูแลเราเอง...

ภาพความประทับใจในช่วงนั้นคือภาพความรัก ความเป็นหนึ่งเดียวกันของทีมผู้ประสานงานเยาวชน “เพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อนกันตลอดไป” เวลาสังฆมณฑลองค์กรไหนมีกิจกรรมเยาวชน พวกเราก็จะลงไปช่วยเหลือกัน อนุภาพความรักความสามัคคีในทีมประสานงานเยาวชน ได้ทำให้เกิดพลังสร้างสรรค์งานใหญ่ ๆ เช่น งานชุมนุมเยาวชนปี ค.ศ.2000 , งานฉลอง 25 ปีสภาเยาวชนฯ ,งานฉลอง 25 ปีเยาวชนสังฆมณฑลจันทบุรี ฯลฯ

ค.ศ.2002 คุณพ่อโกวิททย์ เจริญพงศ์ รับมอบหมายเป็นเลขาธิการสภาเยาวชนฯ ในช่วงเวลานี้เริ่มมีการปรับเปลี่ยนชื่อ ให้เป็นคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อเยาวชน นุ้ยเองก็ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบโครงการและการประสานงานร่วมกับพีพีร์ และต่อมาอีกไม่นานพีพีร์ขอลาออก ทำให้สาวน้อยคนหนึ่ง เคว้งคว้าง ต้องทำงานโดดเดี่ยวโดยไม่มีพี่เลี้ยง แต่สถานการณ์มีภักสร้างวีรบุรุษ ทีละเล็กทีละน้อยก็ทำให้นุ้ยสามารถเรียนรู้งานและทำงานได้ดี และนอกจากการอบรมเยาวชนไทยแล้ว นุ้ยยังได้ร่วมทีมออกไปช่วยเหลือและอบรมน้อง ๆ เยาวชนประเทศลาวด้วย เป็นอีกก้าวหนึ่งของการแบ่งปันที่ท้าทาย จำได้ว่าการไปครั้งนั้น ด้วยความที่ไม่เคยชินกับอาหารทำให้ท้องเสีย และต้องพักตลอดการอบรม หวนกลับไปคิดแล้วก็ตลกดีเนอะ...

ต่อมาในสมัยของคุณพ่อสุขสันต์ ชาวปากน้ำ ท่านได้ปรับเปลี่ยนงานของเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสม โดยนุ้ยได้มอบหมายให้ดูแลงานศูนย์ข้อมูลและสื่อสารสนเทศ ทำเว็บไซต์ ถือว่าเป็นเรื่องใหม่คะ นุ้ยพยายามไปศึกษาหาความรู้ และได้รับการถ่ายทอดจากท่านจอมยุทธ์เขียด ธวัชชัย เจ้าหน้าที่ระดับสูงของแผนก

เทคโนโลยีสารสนเทศ อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ
และพี่น้อง มณีขาว ความรู้ที่ได้รับจากท่านทั้งสองนี้
ก็นำมาสร้างสรรค์ Website: <http://youth.cbct.net>
และต่อมาก็มีเจ้าหน้าที่ใหม่อีกคนหนึ่ง ได้เข้ามาดูแล
ต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

ในปี ค.ศ.2011 – 2012 ปลายสมัยของคุณพ่อสราวุธ
อมระดิษฐ์ ผู้ใหญ่ได้พิจารณาให้นุ้ยมีโอกาสไปรับการอบรม
ที่สถาบัน Fondacio Asia ประเทศฟิลิปปินส์
เป็นเวลา 1 ปี ณ ที่นั้น นอกจากวิชาความรู้ที่ได้เรียน
เกี่ยวกับด้านงานอภิบาลสังคม งานอภิบาลเยาวชน
และเทววิทยาเบื้องต้นแล้ว นุ้ยยังได้เรียนรู้จักชีวิต
ตนเองมากขึ้นด้วย ผ่านความอ่อนแอได้พบกับ
ความเข้มแข็ง ผ่านความยึดมั่นถือมั่นกลับกลายเป็น
ความสุภาพ ยอมรับและเข้าใจ ที่สุดเกิดประกายไฟ
แห่งความมุ่งมั่นในงานเยาวชนอย่างเต็มเปี่ยม เรียกได้ว่า

“ไฟแรงแสงไฉ่ เครื่องร้อนจนถึงขีดสุด...พร้อมที่จะกลับมา ทำงานรับใช้พระองค์อีกครั้งหนึ่ง”

ปัจจุบันนุ้ยรับผิดชอบงานโครงการเยาวชนและการประสานงานกับองค์กรสมาชิก นุ้ยมีความสุข
สนุกกับการทำงาน มีความสุขกับการได้สร้างสรรค์กิจกรรมเยาวชน ได้เตรียมงานเพื่อเยาวชน แม้จะ
ไม่สามารถรักและรับใช้ทุกคนได้ แต่ก็ขอรักและรับใช้ใครบางคนที่เขาต้องการความช่วยเหลือจากเรา...

ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงเลือกสรรลูกให้มารับใช้พระองค์ในรูปแบบฆราวาสแพรธรรม **“ทำสิ่งเล็ก ๆ
ด้วยหัวใจที่ยิ่งใหญ่”** ยังคงก้องอยู่ในหัวใจอวบ ๆ ดวงนี้..เสมอ

ชายมุสลิมผู้ทำหน้าที่ เปิดประตูโบสถ์ในกรุงเยรูซาเล็ม

หากใครที่เคยไปแสวงบุญที่ประเทศอิสราเอล
คงจะจำวัดที่สำคัญวัดหนึ่ง ในคริสตศาสนา ใน

กรุงเยรูซาเล็มได้ วัดนี้มีชื่อว่า **วัดพระคูดักดีลิตี**

เพราะเป็นสถานที่ ๆ สำคัญมากของศาสนาคริสต์เนื่องจาก

พระเยซูเจ้าถูกตรึงและสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน อีกทั้งยังมีพระคูดาคูที่วางพระศพของ
พระเยซูเจ้าไว้อีกด้วย วัดที่ว่านี้อยู่ท่ามกลางตลาดเก่า ไม่ไกลจากกำแพงร้องไห้สัก วัดนี้
สร้างขึ้นตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 324 และก็มีสงครามเรื่อยมา ตีกันไปตีกันมา สลับกันเป็น
เจ้าของจนสุดท้ายกลายเป็นโบสถ์คริสต์ของนิกายกรีกออร์ทอดอกซ์ (Greek Orthodox)
นิกายที่เป็นออร์ทอดอกซ์นั้นค่อนข้างเคร่งครัดมาก แต่เนื่องจากคริสตศาสนานั้น มีหลาย
นิกาย และทุกคนก็ต่างต้องการมาเคารพสักการะสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์นี้ แต่ละวันจึงมีเวลา
สำหรับแต่ละนิกาย ไม่ว่าจะเป็นโรมันคาทอลิก กรีกออร์ทอดอกซ์ อาร์เมเนียนออร์ทอดอกซ์
คอปติก ไชเรียนออร์ทอดอกซ์ ทั้งยังมีเอธิโอเปียออร์ทอดอกซ์ สารพัดนิกาย โบสถ์แห่งนี้มี
ประตูไม้ด้านหน้าที่สูงใหญ่ เป็นไม้ที่เก่าแก่โบราณและมีความพิเศษอย่างที่เราคาดไม่ถึง

สิ่งแรกที่เราจะเจอเมื่อเข้าไปถึงก็คือ แผ่นหินก้อนใหญ่ ที่เชื่อกันว่าหลังจากที่พระเยซู
เจ้าถูกตรึงและสิ้นพระชนม์บนกางเขน ตอนปลดออกจากกางเขนก่อนที่จะนำไปฝังไว้ใน
อุโมงค์ พระศพของพระเยซูได้นอนอยู่บนแผ่นหินนี้ เราจึงเห็นผู้คนจำนวนมาก มาคุกเข่า
สวดภาวนาและลูบคลำก้อนหินจนเป็นมันเงาสวยงาม บางคนก็เอาคนเจ็บป่วยมาสัมผัสกับ
แผ่นหินนี้ แต่เรื่องที่ไม่น่าเชื่อก็คือ โบสถ์แห่งนี้เป็นโบสถ์คริสต์ แต่คนที่เป็นคนถือ
กุญแจและมีอำนาจหน้าที่เปิดประตูโบสถ์คริสต์ที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ กลับเป็นพี่น้องชาว
มุสลิม!!

ใช่แล้วค่ะ เป็นพี่น้องมุสลิมจริง ๆ เพราะเป็นธรรมเนียมปฏิบัติสืบทอดกันมากกว่าพันปี
ซึ่งคนที่เปิดประตูนี้จะต้องเป็นคนที่อยู่ในตระกูลนูซิเบียห์ (Nuseibeh) เท่านั้น

ปัจจุบันผู้ที่ทำหน้าที่เปิดประตูโบสถ์นี้คือ นายวาจิป นูซีเบียห์ ทุกเช้าตอนตีสี่ เขาจะเดินถือลูกประคำของชาวมุสลิม ที่เอวก็พกกุญแจโบราณที่ยาวถึง 12 นิ้ว เดินมาเปิดประตูโบสถ์คริสต์ ซึ่งสืบทอดมาจากบรรพบุรุษเรื่อยมา ซึ่งไม่ได้เปิดกันง่าย ๆ เพราะประตูใหญ่และสูงมาก ทุกวันจะมีบาทหลวงของคริสต์จากนิกายกรีกออร์ทอดอกซ์ สลับกันเฝ้าโบสถ์แห่งนั้น หมายถึงว่านอนอยู่ข้างในโบสถ์ พอถึงตีสี่ ก็ส่งบันไดลอดออกมาให้วาจิปปีนขึ้นไปเปิดจากข้างนอก วาจิปเปิดเสร็จก็ส่งบันไดคืนให้บาทหลวง อันเป็นเสร็จหน้าที่ การที่ผู้คนตระกุกนี้ถือกุญแจนั้นเริ่มตั้งแต่ปีค.ศ. 638 ตอนนั้น กาหลิบโอมาร์ ตีกรุงเยรูซาเล็มได้สำเร็จ และออกคำสั่งให้คนถือกุญแจจะต้องเป็นคนมุสลิมเท่านั้น เพื่อป้องกันชาวคริสต์ต่อต้านชาวมุสลิมในอดีต คล้าย ๆ จะส่งสัญญาณว่าอย่ามาทำอะไรคนมุสลิมเลยเชียวมิฉะนั้นจะอดเข้ามาในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้กันหมดนะจ๊ะ ณ วันนี้นายวาจิปมีอายุ 55 ปี และภูมิใจกับหน้าที่ ๆ สืบทอดต่อ ๆ กันมาในตระกูลของเขาเป็นอันมาก เขาเคยให้สัมภาษณ์ว่า ตอนเป็นเด็กพ่อของเขาพาเขาเปิดประตูด้วย ครั้งแรกที่ได้มาทำหน้าที่เปิดประตูเขาอายุเพียง 15 ปี ตอนนั้นเขาคิดว่ามันเป็นเรื่องที่น่าสนุกและน่าตื่นเต้นมาก แต่พอเขาโตขึ้นมา เขาก็รู้สึกว่ามันเป็นหน้าที่อันทรงเกียรติและเป็นความรับผิดชอบอันใหญ่หลวง เขาบอกว่าเขารู้จักโบสถ์แห่งนี้ดีมาก เขารักและรู้จักก้อนหินทุกก้อนที่นี่ มันเหมือนเป็นบ้านของเขา แต่เขาไม่สวดภาวนาที่นี่เพราะเขาจะไปสวดภาวนาที่มัสยิดตามธรรมเนียมของชาวมุสลิมเท่านั้น ....ในโลกนี้ล้วนมีสิ่งเซอร์ไพรซ์ให้เราได้ประหลาดใจเสมอ เพราะแผนการของพระเป็นเจ้าไม่เคยธรรมดาเลยจริง ๆ !!

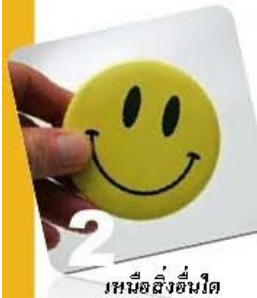

สิ่งที่คุณต้องรู้

ตัด เป็น ที่ ดัน หน้า ลือ ซึ่ง จะ ช่วย เรา ดำ เนิน ชีวิต

พระวาจา ทรง ชีวิต

คามิลล่า บราซึล

เหมือนสิ่งอื่นใด

ในประเทศบราซิล เมื่ออายุ 16 ปี ก็จะได้เริ่มตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัย หากไม่ผ่านการสอบ จะต้องรอทั้งปี เพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยใหม่ เพราะเหตุนี้ นักเรียนเรียนหนังสืออย่างบ้าคลั่ง ในช่วงเวลาเตรียมสอบฉันไม่ได้คิดถึงสิ่งอื่นใด เพราะมีการแข่งขันสูงมาก และมีหลายสิ่งหลายอย่างที่กดดันในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย พ่อแม่ก็คาดหวังต่ออนาคตของฉันสูงมาก ฉันจะต้องออกแรงกว่าคนอื่นในช่วงเวลาที่สำคัญนี้ให้ได้

ฉันพยายามเรียนสุดความสามารถ ไม่ใช่เป็นเพราะว่าต้องการคะแนนที่ดีหรือสอบได้ แต่เรียนเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า และสร้างโลกที่เป็นหนึ่งเดียวตามอาชีพของฉันที่จะได้เป็นในอนาคต ความคิดเช่นนี้ชัดเจนมาก ในจิตวิญญาณของฉัน

ฉันแปลกใจ เมื่อฉันทราบว่าฉันสอบไม่ผ่าน แต่ภายในใจฉันกลับมีสันติมาก เพราะฉันทราบตัว ฉันได้ทำตามความสามารถแล้ว การเรียนเป็นกิจกรรมแห่งความรัก เพื่อพระเยซู ฉันยินดีกับเพื่อน ๆ ที่สอบได้ และฉันไปฉลองกับพวกเขา ฉันก็เริ่มต้นใหม่ในการเตรียมสอบอีกครั้ง วันต่อมาเพื่อนโทรมาบอก

"ยินดีด้วย คามิลล่า" ฉันได้เข้าไปดูในเวปไซด์ของมหาวิทยาลัยที่สอบ มีนักเรียนลงทะเบียน 3 คน และเธอได้คะแนนที่สามารถแทนที่ของพวกเขาได้ ฉันดีใจมาก และฉันตระหนักใจว่า เพราะฉันได้เลือกพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นใด และพระองค์ได้เตรียมชีวิตสำหรับฉัน

"ผู้มีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะ
ได้เห็นพระเจ้า" (มัทธิว 5:8)

จากพันธสัญญาเดิม ลูคัส - ปรับปรุงโดยลูคัส ออกลอง 3

ได้รับการชำระแล้ว
ด้วย
การดำเนินชีวิต
พระวาจา

เคล็ดลับอีกในว่า พระเจ้าได้เข้ามามีส่วนในการไปความทุกข์ของพระองค์ในชีวิตของเรา

มหานกยูงบางประการ ที่พระเยซูทรงให้กับบรรดาศิษย์ พวกเขาทราบบ้างแล้ว แต่เป็นครั้งแรกที่บรรดาศิษย์ได้ยินถึง **ผู้มีใจบริสุทธิ์ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้เห็นพระเจ้า** มีใจที่บริสุทธิ์อย่างไร ที่สมควรจะได้รับพรพรนี้

พระวาจาของพระองค์ มิใช่พิธีกรรมที่ชาววิญญาณให้บริสุทธิ์ แต่เป็นพระวาจาของพระเจ้า ไม่ใช่เหมือนวาทะของมนุษย์ทั่วไป พระเยซูเจ้าประทับอยู่ในพระวาจาเหมือนกับที่ประทับอยู่ในศีลมหาสนิท พระองค์เสด็จเข้ามาในเราทางพระวาจา ทำให้เราเป็นอิสระจากบาป และเป็นบาริสฤทธิ์

จิตใจ
ยึดมั่น
ในพระ
เท่านั้น

ดังนั้น ความบริสุทธิ์จึงเป็นผลของการเจริญชีวิตตามพระวาจา พระวาจาขององค์พระเยซูเจ้าช่วยให้เราเป็นอิสระจากสิ่งที่เราเรียกว่า **"ยึดมั่นก้อมัน"** แน่่อน ถ้าในหัวใจของเราไม่มีพระเป็นเจ้าและคำสอนของพระองค์ เราอาจยึดติดกับข้าของ สิ่งสร้าง หรือกับตัวเอง หากหัวใจของเรามุ่งหาพระเป็นเจ้า แต่เพียงอย่างเดียว สิ่งอื่นทุกก็เป็นอันตกไป

"พระเจ้าข้า
พระองค์
เท่านั้นเป็น
ขุมทรัพย์เดียว
ของลูก"

ให้เราลองพูดเช่นนี้ซ้ำบ่อยๆ **"พระเจ้าข้า พระองค์เท่านั้นเป็นขุมทรัพย์ของข้าพเจ้า"** โดยแด่พระองค์ในเวลาที่สิ่งดึงดูดอย่างอื่นมาชักพาให้ใจของเรามุ่งไปหาภาพพลาซูด ความรู้สึก หรือตัวตน ซึ่งทำให้เรามองขุมทรัพย์นั้นไม่ชัด และทำให้เราสูญเสียอิสระภาพ

ชยกรรัก ชยกรดูแลธรรมชาติ ต้องปลูกต้นไม้ขึ้นหรือ!

สำหรับครั้งนี้ เก็บเบียร์ริมทางขอแนะนำเสนอประสบการณ์อันลึกซึ้งกินใจจากเพื่อนๆ นิสิต นักศึกษาคาทอลิกทั่วประเทศกับค่าย “**เข้านี้ที่วังน้ำเขียว**” เมื่อวันที่ 31 มกราคม – 2 กุมภาพันธ์ 2014 ค่ายที่ตั้งใจอยากจะทำให้ทุกคนที่มาร่วมค่ายได้รับรู้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับธรรมชาติ แนบชิด เชื่อมโยง ส่งผลต่อกันอย่างไร ให้เราสามารถใช้ชีวิตใกล้ชิดกับธรรมชาติ และใช้หัวใจของเราเชื่อมโยงกับธรรมชาติไว้ในวิถีชีวิตของเราอย่างแท้จริงค่ะ

เราเริ่มจากการไปสัมผัสชีวิตแบบที่แหวกสุดๆ นั่นคือ การไปแหล่งรวบรวมขยะมูลฝอย ที่หมู่บ้านวังไผ่ ต.วังน้ำเขียว อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา ยังไม่ทันได้ลงจากรถเท่านั้น กลิ่นของแหล่งรวบรวมขยะก็ลอยมาเตะจมูกเลยทีเดียว ที่นี้เราได้พบกับความทุกข์ของชาวบ้าน 18 หลังคาเรือนที่ต้องประสบกับกลิ่นรบกวนจากกองขยะ ที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นจากเดิมหลายเท่าตัว นับตั้งแต่อำเภอวังน้ำเขียวได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ใครต่อใครก็อยากมา รวมถึงปัญหาด้านการจัดการของหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง

จากนั้นจึงได้ไปที่ “สวนลุงโชค” ประชาชนชาวบ้านที่เปลี่ยนพื้นที่ที่แต่เดิมปลูกเพียงพืชเพื่อเศรษฐกิจอย่างข้าวโพด มาทำเกษตรกรรมแบบวนเกษตร อันหมายถึงการนำเอาหลักการความยั่งยืนถาวรของระบบป่าธรรมชาติมาใช้ **คุณลุงและครอบครัวใช้ชีวิตแบบอนุรักษ์วิถี ที่ไม่สร้างภาระให้กับธรรมชาติ และได้แลกเปลี่ยนกับนักศึกษาถึงวิธีการคิด วิธีการอยู่ ที่ว่าอยู่อย่างไรให้ยั่งยืน อยู่อย่างไรจึงจะเรียกว่าอยู่อย่างถูกต้อง รู้จักคิด รู้จักเลือก แม้กระทั่งเรื่องปกติธรรมดาเช่น การกิน การอยู่ การดูแลสุขภาพ อย่างวลีที่ว่า “กินข้าวเป็นหลัก กินผักเป็นยา กินปลาเป็นอาหาร” ก็เป็นวิถีคิดของคนเก่าคนก่อน ที่คุณลุงนำมาแบ่งปันให้นักศึกษาได้ย้อนมองชีวิตตนเองว่าเป็นเช่นไร**

จากนั้น พวกเราก็ได้นำขยะที่แต่ละคนเก็บมาจากแหล่งขยะที่ไปมานั้น มาไตร่ตรองเกี่ยวกับที่มาว่า กว่าจะมาเป็นขยะชิ้นนั้นๆ ต้องผ่านกระบวนการผลิต และนำวัตถุดิบมาจากไหน เสียพลังงาน เสียทรัพยากรอย่างไร บางคนได้เขียนจดหมายถึงธรรมชาติหลังจากที่ได้ไตร่ตรองช่วงนี้ ใช้อย่างกินใจว่า...

“ธรรมชาติเจ้า... ที่ผ่านมาเราขอโทษนะ... ที่เราทำร้ายเธอมาตลอดเลย ที่อยู่ตรงนั้นเธอเหนื่อยเปล่า? ลู๊ๆ นะ ต่อไปเราจะปรับปรุงตัวเองใหม่ และจะรักษาเธอให้ดีกว่านี้นะ ขอโทษ”

“เราขอบคุณทุกสิ่งทีให้เรา มันดีต่อเรามมาก แต่เราไม่เห็นคุณค่าเธอเลย เราขอโทษนะ ต่อไปเราจะใช้เธออย่างคุ้มค่านะ”

“ถึง...เธอ....ธรรมชาติ ฉันไม่ได้สร้างเธอมา ฉันไม่มีสิทธิ์ไปทำลายเธอสินะ TAT แต่ทุกวันนี้ฉันรู้สึกตัวนะว่าตัวเองเห็นแก่ตัวและไม่เห็นแก่เธอเอาซะเลย ขอโทษด้วยนะ ให้อภัยกันเถอะ อยาลงโทษพวกเราเลยน้า”

“ขอบคุณในความอดทนและดำรงอยู่ของเธอ เราจะพยายามเป็นคนหนึ่งที่ทำร้ายเธอให้น้อยที่สุด และจะชักชวนคนอื่นให้ลดการทำร้ายเธอด้วย”

หลังจากนั้น เราได้มีกิจกรรมปั้นสิ่งมีชีวิตที่เรารัก ตั้งชื่อและนิยายของสิ่งนั้นๆ แล้วจึงสลับให้คนอื่นได้มาดูแลสิ่งที่เรารักนั้น เห็นได้ชัดเลยว่า เวลาที่เราได้รับสิ่งที่เพื่อนฝากให้เรามาดูแล หลายคนสะท้อนว่า จะดูแลสิ่งที่เพื่อนของเรา รักนั้นอย่างดี จนกว่าเจ้าของมันจะกลับมา และเมื่อผนวกสิ่งต่างๆ เข้ากับมุมมองทางด้านศาสนาแล้ว ต่อไปนี้คือสิ่งที่เพื่อนๆ ได้รับกันค่ะ

“พระเจ้าทรงรักมนุษย์มาก ทรงให้มนุษย์เป็นผู้ปกครองและเป็นใหญ่ที่สุดในสิ่งสร้างของพระองค์ เพราะฉะนั้น เราจึงต้องรักสิ่งสร้างของพระองค์ พระเจ้าทรงมีแผนการ และเราในฐานะมนุษย์ ก็อย่าทำลายความไว้วางใจและความรักของพระเจ้า โดยการทำลายธรรมชาติให้เสียสมดุลอีกเลย”

“มีข้อคิดสะกิดใจจากคำของท่านพุทธทาสว่า ‘จนเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม จึงรับเอาทำที่ที่รุนแรงและรุกรานต่อธรรมชาติ’ เราคิดว่ามันตรงมากเลย เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมจนกลายเป็นทุนนิยม มันทำให้คนเราเห็นแก่ตัวมากขึ้น ดูแลซึ่งกันและกันน้อยลง ผลประโยชน์มาก่อน ทุกคนอยากมีชีวิตที่สุขสบาย จึงไม่แปลกที่จะไม่มีคนมาสนใจธรรมชาติ”

“พระเจ้าทรงให้มนุษย์อาศัยในสวน ทำและดูแลสวน ก็เหมือนตอนนี้ โลกก็เหมือนสวนเอเดน พระเจ้าให้เราทำหน้าที่ต่างๆ เช่น ดูแลธรรมชาติ หรือไม่ก็อาจจะเหมือนการทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุดในแต่ละอย่างๆ เช่น นักศึกษา ลูก เป็นต้น”

“ปัจจุบันเราก็ไม่ได้เป็นผู้ดูแลธรรมชาติ อย่างจริงๆ เหมือนอย่างที่พระเจ้าสร้างเรามาเพื่อดูแลธรรมชาติเลย แต่นับจากนี้เราจะเปลี่ยนแปลงตนเอง โดยจะดูแลธรรมชาติให้มากขึ้นกว่านี้”

ท้ายที่สุดแล้ว เราต่างได้พบว่า วิธีที่เราจะสามารถดูแลโลกและธรรมชาติของเรานั้น อาจมิใช่การปลูกต้นไม้เพียงอย่างเดียว หากแต่เป็นการเปลี่ยนวิถีชีวิตของเราให้เคารพธรรมชาติ ไม่ว่าจะกิน จะดื่ม หรือทำอะไรก็ตาม ให้เราปฏิบัติต่อธรรมชาตินั้นด้วยความรักและยุติธรรม ประหนึ่งเรากำลังปฏิบัติต่อสิ่งมีชีวิตที่เพื่อนคนหนึ่งของเรารักมาก และกำลังฝากให้เราดูแลค่ะ

หากเพื่อนๆ เป็นคนหนึ่งที่กำลังแสวงหาประสบการณ์ดีๆ แบบนี้ รวมถึงการผจญภัย การทำประโยชน์ให้กับผู้อื่น และการพัฒนาชีวิตของตนเอง **ขอแนะนำค่ายอาสา “ปันรัก ปันน้ำใจ”** ที่จัดโดยกลุ่มค่ายนิสิตนักศึกษาอาสาพัฒนา บ้านเซเวียร์ ระหว่างวันที่ 24 มีนาคม ถึง 9 เมษายน 2014 ที่รับสมัครนักศึกษาใจอาสาไปสร้างแท็งก์เก็บน้ำให้หมู่บ้านห้วยโกปี๊ะ อ.แม่ลาน้อย จ.แม่ฮ่องสอน ที่ต้องประสบกับปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้งของทุกปี เชื่อว่าเมื่อไปแล้ว เราจะได้รับสิ่งดีๆ อีกมากมายจากการร่วมค่ายเลยล่ะ ไปติดตามรายละเอียดของค่ายนี้ รวมถึงสิ่งดีๆ ที่รุ่นพี่ค่ายได้รับกันได้ที่ www.carefor.org/workcamp นะคะ ถ้าสนใจก็สมัครได้เลยจ้า

รถรูดไม่ฆ่า "เด็ก" เข้าใกล้ที่ชุมนุม

หลายปีที่ผ่านมาการเมืองไทยมีปัญหาเกิดขึ้นมากมาย มีการชุมนุมของหลายๆกลุ่ม และที่เรามักเห็นจนชินตา คือ ผู้ปกครองได้นำเด็กๆ เข้าร่วมในการชุมนุมด้วย ไม่ว่าจะเพราะสาเหตุใดก็ตาม หลายครั้งที่ผ่านมายังไม่เคยเกิดเหตุการณ์ร้ายๆ ขึ้นกับเด็กที่อยู่ภายในสถานที่ชุมนุมจึงทำให้การนำเด็กไปที่ชุมนุมนั้นยังมีขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2014 ที่ผ่านมา เกิดผลกระทบต่อเด็กที่อยู่บริเวณพื้นที่ชุมนุมคือมีการกราดยิงเข้ามาในที่ชุมนุมจึงทำให้เด็กเสียชีวิตล่าสุดถึง 3 ราย ทำให้องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ หรือยูนิเซฟ ออกแถลงการณ์ผ่านทางเว็บไซต์เรียกร้องให้ทุกฝ่าย ทั้งรัฐบาล แกนนำประท้วงทั้งฝ่ายที่สนับสนุนและต่อต้านรัฐบาล ตลอดจนพ่อแม่ผู้ปกครอง นำเด็กๆ ออกจากสถานที่ชุมนุมประท้วงทุกแห่ง นายพิชัย ราชภัณฑการี ผู้แทนองค์การยูนิเซฟประเทศไทย กล่าวว่า "ยูนิเซฟประณามเหตุรุนแรงที่เกิดขึ้นซึ่งส่งผลให้เด็ก ๆ ต้องมาเสียชีวิตและบาดเจ็บอย่างเคราะห์ร้ายโดยไม่มีเหตุอันควรใด ๆ เลย เหตุการณ์ดังกล่าว เป็นเรื่องเร่งด่วนที่ทุกฝ่ายต้องหันมาปกป้องคุ้มครองเด็กๆ จากอันตราย ยูนิเซฟเรียกร้องทุกฝ่าย ทั้งรัฐบาล แกนนำกลุ่มที่สนับสนุนและต่อต้านรัฐบาล ตลอดจนพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ให้นำเด็กเข้าไปในสถานที่ชุมนุมประท้วง และกันเด็กๆ ให้ออกจากพื้นที่โดยรอบ" นายพิชัยกล่าวอีกว่าพื้นที่ชุมนุมประท้วงและพื้นที่โดยรอบควรเป็น "สถานที่ปลอดเด็ก" เพื่อให้แน่ใจว่า จะไม่มีเด็กคนใดต้องได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิตจากเหตุรุนแรงทางการเมืองอีก นอกจากนี้ยังเรียกร้องให้เจ้าหน้าที่นำตัวผู้กระทำความผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

(ตัดลอกข้อความวรรคนี้จาก <http://www.ryt9.com/s/iq37/1843582>)

ช่วยกันคุ้มครองเด็กให้ปลอดภัยจากความขัดแย้งทางการเมืองด้วยการช่วยกันไม่นำเด็กไปบริเวณที่มีการชุมนุมเพราะถ้าเกิดเหตุการณ์รุนแรงขึ้น เด็กๆไม่สามารถช่วยเหลือตนเองให้รอดพ้นจากอันตรายได้

25/02/14/ ดาบแห่งนักบุญเปาโล

LOVE

is patient
is kind
it does not envy
it does not boast
it is not proud
it is not rude
it is not self-seeking
it is not easily angered
keeps no record of wrongs
does not delight in evil
rejoices with the truth
always protects
always trusts
always hopes
always perseveres
never fails

สัมมนาผู้ร่วมงานอภิบาลฯ

สวัสดิ์ดีค่ะ เพื่อนสมาชิกจุลสาร เพื่อ (น) เยาว์
ทุกท่าน เมื่อวันที่ 6 - 7 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา
ทางสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทยได้จัด
สัมมนาผู้ร่วมงานอภิบาลฯ ณ ภูโอยรา รีสอร์ท

จนครนายก โดยมุ่งเน้นให้ผู้ร่วมงานทุกท่าน
ตระหนักถึง “คุณค่าของตนในองค์กรของเรา”
ทางสำนักงานแผนกเยาวชนฯ ได้รับหน้าที่
ให้เป็นหนึ่งในทีมงานอบรม และส่งเสริมให้ผู้ร่วมงาน
ได้ค้นพบถึงศักยภาพของตนที่แตกต่าง แต่มีคุณค่าในองค์กร
มีคุณค่าในมิตรภาพระหว่างกันและกัน....

การสัมมนาผู้ร่วมงานอภิบาลฯสำนักงานสภาพระสังฆราชฯ
“คุณค่าของตน ในองค์กรของเรา”
6 - 7 กุมภาพันธ์ 2014
ณ ภูโอยรา รีสอร์ท จ.นครนายก

เรือพุ่งชนศาลา วัดนักบุญอันนา ทำจีน

คำคืนวันที่ 6 กุมภาพันธ์ ขณะที่พวกเรากำลัง
สนุกสนานอยู่ในงานครอบครัวชาวสภาฯ หลายท่านในงาน
ได้รับทราบข่าวเรือบรรทุกทะเลฟาร์ม ชนศาลาวัดนักบุญอัน
นา ทำจีน

นุ้ยซึ่งถือว่าเป็นลูกสาวชาวทำจีน เพราะต้นตระกูล
สร้างหลักปักฐานอยู่ที่ทำจีนมาเป็นเวลานาน และเติบโตที่นั่น
ก่อนที่จะย้ายมาเรียนชั้นประถมปลายที่กรุงเทพฯ จึงขอ
อาสารายงานรายละเอียดให้เพื่อน ๆ สมาชิกเพื่อ (น) เยาว์
ได้ทราบค่ะ...

ชาวทำจีน จะเรียกขานนักบุญอันนา องค์อุปถัมภ์ของ
วัดนักบุญอันนา ทำจีน ว่า “ท่านยาย” ส่วนใหญ่คนที่ไปขอ
พรจากท่านยาย มักจะขอให้ได้ลูกเขยที่ดีเช่นเดียวกับนักบุญ
ยอแซฟ ภัสดาของพระแม่มาเรีย ลูกสาวของนักบุญอันนา
นั่นเอง และนักบุญอันนายังเป็นที่เคารพรักของชาวลุ่มแม่
น้ำทำจีนอีกด้วย เสมือนท่านคอยปกป้องรักษาชาวประมงให้
เดินทางปลอดภัย

เมื่อประมาณ 5 ปีที่แล้ว ค.ศ.2008 ทางเทศบาลต้องการสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมบริเวณหน้าวัดนักรูปญอันนา ท่าจีน ทำให้ต้องรื้อศาลาเก่าทิ้ง คุณพ่อธีรพล กอบวิทยากุล เจ้าอาวาสในสมัยนั้นร่วมปรึกษาหารือกับสภาอภิบาลวัด ถึงการสร้างศาลาใหม่ และต้องการให้พระรูปนักรูปญอันนาประดิษฐานด้านบนศาลา ซึ่งมีขนาดใหญ่สูงถึง 8.5 เมตร กว้าง 3 เมตร และสามารถหมุนได้ โดยใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวประมง เขาใช้ระบบเดียวกับกังวาลเรือมาเป็นกลไกเพื่อให้ท่านยายหมุนได้ 360 องศา

บราเดอร์ภรณ์ อติเรกวุฒิกุล เล่าผ่านทางสื่อมวลชนคาทอลิกว่า ผมไม่เห็นตอนเรือชนศาลาคือ เย็นวันที่ 6 กุมภาพันธ์ เวลา 18.50 น. ขณะที่ผมกำลังนั่งทำงานอยู่กับเลขานุการวัด (คุณเอ๋) ปกติเราจะได้ยินเสียงดังจากการก่อสร้างเขื่อนอยู่แล้ว แต่วันนั้นมีเสียงดังผิดปกติ เราจึงวิ่งไปดูกัน ภาพที่เห็นคือ “เรือสีดำลำใหญ่ จอดห่างจากศาลาประมาณ 10 เมตร ผมเห็นคนบนเรือ จากนั้นภาพที่ไม่คาดฝันคือ ศาลานักรูปญอันนาค่อย ๆ หลุดตัวลงทางด้านซ้ายอย่างช้า ๆ และพระรูปนักรูปญอันนาค่อย ๆ เอนลงจนศีรษะกระทบพื้น ด้วยความตกใจ ผมจึงรีบวิ่งไปหาคุณพ่อเจ้าวัด คุณพ่อวิทยา ลัดลอย และเรียนให้ท่านทราบ ว่า “พ่อครับเรือชนศาลา” และผมก็วิ่งย้อนกลับมา

เรือชนศาลาได้อย่างไร...??? ข้อมูลที่ได้คือ เรือไฮฟง 18 เรือสัญชาติเวียดนาม เป็นเรือบรรทุกสินค้าซึ่งบรรทุกกะลาปาล์มมาจากประเทศอินโดนีเซีย และจะเข้ามาเทียบท่าที่ท่าเรือเซ็นจูรี ต.ท่าจีน อ.เมือง จ.สมุทรสาคร ห่างจากจุดเกิดเหตุประมาณ 2 กิโลเมตร โดยเรือลำนี้เพิ่งจะเข้ามาที่ จ.สมุทรสาครเป็นครั้งแรก บวกกับความไม่ชำนาญในเส้นทางหรือร่องน้ำของปากแม่น้ำท่าจีน และบริเวณหน้าวัดนักรูปญอันนาเป็นโค้งน้ำด้วย จึงทำให้เรือเสียหลักพุ่งเข้าชนกับศาลาริมน้ำที่ประดิษฐานพระรูปนักรูปญอันนาจนเสียหายทั้งหลัง ทำให้ไฟดับและมีฝนตกลงไปทั่วบริเวณที่เกิดเหตุ จากนั้นไม่นานชาวบ้านท่าจีนก็มาดูเหตุการณ์ บางคนก็ออกเรือไปยังเรือไฮฟง 18 เพื่อสอบถามรายละเอียด

คุณพ่อวิทยา ลัดลอย กล่าวกับสื่อมวลชนคาทอลิกว่า ขณะนั้นชาวบ้านรู้สึกเสียขวัญ หลายคนเชื่อถึงโชคกลางบอกเหตุ บางคนเสียใจ บางคนร้องไห้ จิตใจหดหู่ พ่อจึงนำภาวนาและกล่าวกับพี่น้องว่า “ท่านยายอันนารักลูกหลานของท่านมาก ท่านจึงรับอุบัติเหตุนี้เอง หากเรือไม่ชนศาลาที่ประดิษฐานนักรูปญอันนา ถ้าชนก่อนก็จะชนกับคนงานที่กำลังก่อสร้างเขื่อนอยู่ด้านข้างวัด หรือหากชนถัดไปอีกก็จะชนกับหน้าวัดช่องลม ซึ่งกำลังมีคนนั่งทานอาหารและออกกำลังกายอยู่ที่ริมเขื่อน ท่านยายอันนาจึงรับอุบัติเหตุนี้ไว้เอง เพื่อคุ้มครองลูกหลานของท่านให้ปลอดภัย

วันรุ่งขึ้น **คุณพ่อธีรพล กอบวิทยากุล** จึงนำรถเคนมายกท่านยายอันนามาประดิษฐานหน้าบ้านคุณพ่อเจ้าวัด และกำหนดให้มีภาวนาหน้าพระรูปทุกเย็นวันอังคาร ก่อนมิสซา และกำลังระดมทุนเพื่อก่อสร้างหรือจะบูรณะพระรูปนักรูปญอันนาใหม่ โดยเพื่อน ๆ สามารถสมทบทุนที่ธนาคารกรุงเทพ สาขาท่าฉลอม บัญชีออมทรัพย์เลขที่ 518-025-986-2

ข่าวจากองค์กรศรัทธา

แพนกวินสงเคราะห์ สืบชมมณฑลเชียงใหม่

วันเด็กที่ผาเปี้ยว เมื่อวันที่ 10-11 มกราคม 2014 ศิษย์เก่าของ
ศูนย์คำสอนสังฆมณฑลเชียงใหม่ (แมริม) รวมตัวกันเฉพาะกิจโดยมี
ตัวแทนรุ่นที่ 9 นำโดย ภราดาสุธี ปิยพันธ์อุดม (คณะพระมหาไถ่) และครูคำสอนศิษย์เก่ารุ่น
ที่ 15-17 นอกนั้นยังมี เยาวชนคาทอลิกในเขตวัดอีก 3 คนรวมตัวกันไปจัดงานวันเด็กที่
หมู่บ้านผาเปี้ยว เขตวัดแม่พระบังเกิด อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่ โดยได้รับการต้อนรับอย่างดี
จากคุณพ่ออุทัย พาแฮ เจ้าอาวาส มีเด็กที่ร่วมกิจกรรมจำนวน 160 คน กิจกรรมนี้เป็นส่วน
หนึ่งของโครงการที่ศิษย์เก่าศูนย์แมริมวางแผนร่วมกันเพื่อเป็นโอกาสไปเยี่ยมและเป็นกำลังใจ
ให้เพื่อนๆ ครูคำสอนที่ทำงานอยู่ในพื้นที่ห่างไกล

วันเด็กหมู่บ้านสบแม่สะต๊อบ อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่

เมื่อวันที่ 10-11 มกราคม 2557 ที่ผ่านมาชมรมนักศึกษาคาทอลิก สอนเจ็ดริน นำโดยนายณพพร มัตถกศรี ประธานของชมรมนักศึกษาคาทอลิกสอนเจ็ดริน ได้จัดวันเด็กให้กับน้องๆ ที่ ณ การเรียนรู้ชาวไทยภูเขา แม่ฟ้าหลวง บ้านสบ แม่สะต๊อบ อ.แม่แจ่ม จ.เชียงใหม่โดยใช้ชื่อว่า “วันเด็ก คลายหนาวให้น้อง” มีนักศึกษาทั้งหมด 36 คน ในการเดินทาง ออกค่ายในครั้งนี้ โดยค่าวันที่ 10 มกราคม 2557 ได้ฉายภาพยนตร์ให้กับน้องๆ ได้ชมกัน และในวันที่ 11 มกราคม 2557 ในภาคเช้า ได้มีการจัดกิจกรรมให้กับน้องๆรวมทั้งบรรดาผู้ปกครองด้วยรวมทั้งหมด 100 คน

วันเด็กโรงเรียนโปงสา อ.ปาย จ.แม่ฮ่องสอน

เมื่อวันที่ 10-11 มกราคม 2557 ที่ผ่านมา ชมรมนักศึกษาคาทอลิก มมร. วิทยาเขตล้านนาและเอกวิชาวชิลา และร่วมกับเจ้าหน้าที่แผนกเยาวชนสังฆมณฑลเชียงใหม่ได้ร่วมกันจัดงานวันเด็กให้กับน้องๆที่โรงเรียนบ้านโปงสา อ.ปาย จ.แม่ฮ่องสอน โดยใช้คำขวัญว่า “รอยยิ้มสู่น้อง” และ “สร้างรอยยิ้มให้น้อง” มีนักศึกษาทั้งหมด 37 คน ในการร่วมเดินทางครั้งนี้และในโอกาสนี้คุณพ่อชาญชัย เต็มอรุณรุ่ง ได้ถวายมิสซาให้กับคณะครูและนักเรียนรวม ทั้งพี่น้องสัตบุรุษที่มาร่วมงานในวันนี้ด้วย คุณพ่อได้ตอกย้ำถึงคำขวัญปีนี้คือว่า เราเป็นเด็กต้อง “กตัญญู รู้หน้าที่ เป็นเด็กดี มีวินัย สร้างไทยให้มั่นคง” หลังจากมิสซาขอพระคุณเจ้าแล้วทางผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโปงสาได้กล่าวรายงานแก่นายกอบต.เพื่อเปิดกิจกรรมในวันนี้

ในภาคเช้าเป็นการแสดงบนเวทีทั้งหมด 12 รายการพร้อมกับได้มีการแจງของขวัญรางวัลให้กับน้อง ๆ นักแสดงและน้อง ๆ ทุกคนที่มาร่วมงานในวันนี้ สำหรับผู้ปกครองบางส่วนก็ได้ไปคัดเลือกเสื้อผ้าต่าง ๆ ที่สามารถนำไปใช้ได้อยู่ ที่ตึกอนุบาลและในภาคบ่ายเป็นกิจกรรมสันทนาการและกีฬาพื้นบ้านสำหรับน้องๆทุกคน นอกจากนี้ยังมีหน่วยงาน ของ ธกส. หน่วยงานรักษาความปลอดภัยของทหารและมีหน่วยงานเทศบาลที่มาให้รอยยิ้มกับน้องๆในวันนี้ด้วย มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมในวันนี้ประมาณ 450 คน

วันยุทธธรรมทูต

ระหว่างวันที่ 23-26 มกราคม 2014 เจ้าหน้าที่แผนกเยาวชนสังฆมณฑลเชียงใหม่ได้เข้าร่วมอบรมผู้นำยุทธธรรมทูต นอกโรงเรียน ณ แจ้ห่มลำปาง ซิสเตอร์แบร์นาแด็ก เบตตี้ ผู้ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับยุทธธรรมทูตนอกโรงเรียนได้ จัดอบรมผู้นำเพื่อให้ความรู้ แบ่งปันประสบการณ์และดูงานในเขตวัดของแจ้ห่มซึ่งมีกลุ่มอยู่แล้วที่ซิสเตอร์ได้สร้าง กลุ่มขึ้นมาได้แก่กลุ่มยุทธธรรมทูตบ้านใหม่พัฒนา (หมู่บ้านม้ง) กลุ่มยุทธธรรมทูตบ้านไร่กลาง (หมู่บ้านลาหู่) กลุ่มยุทธธรรมทูตบ้านไร่เหนือ (หมู่บ้านลาหู่) กลุ่มยุทธธรรมทูตบ้านผาอาจ(กลุ่มคนเมือง)ซึ่งแต่ละกลุ่มนั้นเป็น กลุ่มเล็ก ๆ 3-7 คน บางกลุ่มเป็นยุทธธรรมทูต และบางกลุ่มกลายเป็นเยาวชนธรรมทูตแล้วสโลแกนของยุทธธรรมทูตคือ “เพื่อนช่วยเพื่อน พาเพื่อนมารู้จักพระเยซู” เอกลักษณ์ทั่วโลกของยุทธธรรมทูตคือ “เด็ก ๆ ทั่วโลก เราเป็นเพื่อนกัน” ตอบ “เราเป็นเพื่อนกัน” ในการอบรมผู้นำยุทธธรรมทูตครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมทั้งหมด 8 คนจากตัวแทนครูคำสอน ซิสเตอร์และเยาวชน

โครงการรณรงค์กองบุญข้าว ประจำปี 2557

ระหว่างวันที่ 25-26 มกราคม 2557 แผนเยาวชนสังฆมณฑลเชียงใหม่ร่วมแผนกศูนย์ประสานงานแพร่ธรรมและ กับชาวบ้านหมู่บ้านสบจอก และหมู่บ้านใกล้เคียงในเขตพื้นที่ได้จัด งานกองบุญข้าว ณ บ้านสบจอก ต.แม่ศึก อ.แม่แจ่ม จ. เชียงใหม่ งานนี้ได้เริ่มตั้งช่วงค่ำของคืนวันเสาร์ที่ 25 มกราคม โดยมีวิทยากร Dr.สุนทร วงศ์จอมพร ได้บรรยายเรื่องข้าว และมีการแสดงดนตรีจากเยาวชนรับเชิญบ้านป่าตึงด้วย และเช้าวันใหม่ของวันอาทิตย์ที่ 26 ชาวบ้าน พระสงฆ์ เจ้าหน้าที่ศูนย์และผู้ที่เกี่ยวข้องในงานได้จัดขบวนแห่ต้นเงินและมีการรำดาบของชาวบ้าน มีการจัดเวทีเสวนาเรื่องข้าว และปิดท้ายด้วยการร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณพระเจ้าโดยคุณพ่อเอ็มเป็นประธาน ในพิธีและมีการกล่าวรายงานข่าวกองบุญข้าวที่ได้ประมาณ 200 กว่าถังและเงิน 9 แสนกว่าบาทที่ทุกคนร่วม การบริจาคในครั้งนี้ มีผู้ที่เข้าร่วมงานนี้ประมาณหนึ่งร้อยกว่าคน

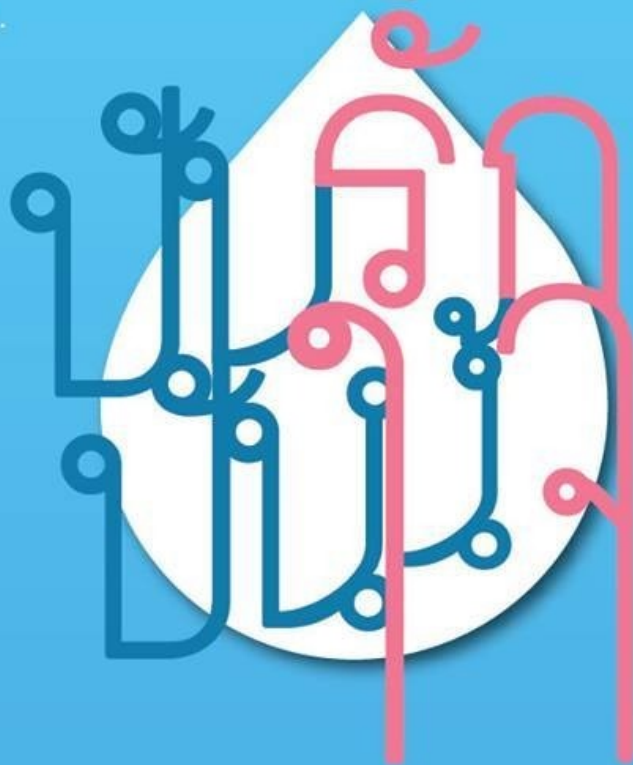

อบรมน้องๆเยาวชนบ้านเบ็ทเล็มเฮมและบ้านนาซาเร็ทพระหฤทัยเชียงใหม่

คืนวัน เสาร์ที่ 8 กุมภาพันธ์ 2557 เจ้าหน้าที่ของแผนกเยาวชนสังฆมณฑลเชียงใหม่ ได้อบรมและทำกิจกรรมกับ น้องๆเยาวชนบ้านเบ็ทเล็มเฮมและบ้านนาซาเร็ท ในหัวข้อ " เพื่อนคือกระจกอีกบาน" รู้จักตัวเองดีหรือเปล่า... และใช้พระวาจาตอน " ผู้มีใจยากจน ย่อมเป็นสุข เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา" (อ้าง มธ. 5:3) มีน้อง ๆ ที่เข้าร่วมการอบรมทั้งหมด 58 คน การอบรมครั้งนี้ จุดประสงค์เพื่อให้น้องๆรู้จักตัวเองมากขึ้น เห็นข้อดีและ ข้อบกพร่องของตัวเอง ยอมรับและปรับปรุงในสิ่งที่บกพร่อง เพื่อจะได้เติบโตอีกก้าวหนึ่งของชีวิต

ปิดทอมนี้
กลุ่มค่ายนิสิตนักศึกษาอาสาพัฒนา
บ้านเขวีย์ร์ ขอเชิญเพื่อนๆ
ร่วมสร้างแท็งก์น้ำ สัมผัสชีวิต
สัมผัสธรรมชาติ และแบ่งปันสิ่งดีๆ
ให้แกกันในค่าย...

24 มีนาคม
— ถึง — 2557
9 เมษายน

ณ ค่ายบ้านห้วยโกปี: ต.แม่ลาหลวง
จ.แม่ลาน้อย จ.แม่ฮ่องสอน

ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่
carefor.org/workcamp
ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่
โทร 090-9096048
จว 091-9821899

